

Doradca inwestycyjny

241203

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Ostatnia aktualizacja - 09.2009 r.

Celem pracy doradcy inwestycyjnego jest lokowanie środków na rynkach kapitałowych, czyli inaczej mówiąc pomnażanie kapitału. Rynki kapitałowe to rynki finansowe związane z obrotem instrumentami finansowymi, którymi są: akcje, obligacje, bony skarbowe, towary i waluty. Istnieją dwa zasadnicze obszary działalności doradcy inwestycyjnego. Pierwszym z nich jest doradztwo polegające na wydawaniu rekomendacji dotyczących papierów wartościowych w następstwie, których klient może samodzielnie inwestować własne pieniądze. Przy wydawaniu rekomendacji doradca inwestycyjny bierze pod uwagę wiek, wykształcenie, dochód i sytuację rodzinną klienta czyli określa jego tzw. profil inwestycyjny. Następnie ustala cel inwestycyjny czyli zapoznaje się z oczekiwaniami klienta dotyczącymi formy i czasu pomnażania kapitału. Po zebraniu niezbędnych informacji doradca opracowuje strategię inwestycyjną i proponuje najbardziej korzystne dla klienta opcje inwestowania, poprzez dobór i konstrukcję portfela instrumentów finansowych mogących przynieść maksymalny zysk przy minimalizacji ryzyka.

Drugim obszarem działalności doradcy inwestycyjnego jest zarządzanie portfelem instrumentów finansowych na zlecenie osób trzecich czyli inwestorów indywidualnych i instytucjonalnych. Zarządzanie jest usługą odpłatną. Doradca inwestycyjny, aby móc odpowiednio zarządzać powierzonym kapitałem, musi doskonale znać prawa rządzące rynkiem papierów wartościowych, kontrolować sytuację na giełdzie oraz pilnie śledzić wydarzenia gospodarcze w kraju i na świecie, gdyż to one mają największy wpływ na wartość akcji i obligacji, która zmienia się w czasie. Dlatego też, doradca musi posiadać umiejętność podejmowania szybkich i trafnych decyzji inwestycyjnych dotyczących kupna, sprzedaży lub wstrzymania się. O tym co kupić, co sprzedać a co zatrzymać, decyduje doradca na własną odpowiedzialność, ale ryzyko finansowe zawsze ponosi inwestor. Przy podejmowaniu decyzji pomocne są doradcy tabele i wykresy opisujące zmienność wartości akcji i obligacji w czasie. Aby doradca mógł je odpowiednio interpretować musi posiadać uzdolnienia rachunkowe, dobrą pamięć, zdolność koncentracji uwagi oraz umiejętność logicznego rozumowania.

Doradca inwestycyjny to zawód zaufania publicznego i jeden z bardziej prestiżowych zawodów obecnie wykonywanych w Polsce. Przedstawiciele tego zawodu można spotkać na parkietach giełd, w domach maklerskich, firmach doradczo - konsultingowych, w bankach, funduszach powierniczych, towarzystwach ubezpieczeniowych i funduszach emerytalnych.

Jeżeli doradca jest zatrudniony na stanowisku zarządzającego portfelem w biurze maklerskim, strategię swojego działania ustala wcześniej z inwestorem (właścicielem pieniędzy). To inwestor (osoba prywatna lub przedsiębiorstwo) musi zdecydować, czy doradca ma zarządzać jego pieniędzmi odważnie, ryzykując nawet duże straty, czy ostrożnie, zapewniając niewielki, ale w miarę pewny dochód.

Jeżeli doradca pracuje na stanowisku zarządzającego funduszem w funduszu inwestycyjnym lub towarzystwie ubezpieczeniowym, to jego obowiązkiem jest kupowanie papierów wartościowych na dłuższy okres, na przykład kilku lub kilkunastu lat. Najistotniejsze jest przewidywanie, jak będą kształtowały się ceny papierów wartościowych w dłuższej perspektywie czasowej. Są to tak zwane inwestycje długoterminowe. Doradca zarządzający funduszem, w odróżnieniu od zarządzającego portfelem, nie musi uzgadniać z klientem metody działania. Klient nabywa jednostki uczestnictwa w funduszu - i na tym jego rola się kończy. Ogólne założenia inwestycyjne i cała strategia działania zawarte są w ustawach i przepisach o funduszach powierniczych, funduszach emerytalnych i towarzystwach ubezpieczeniowych. Doradca musi ich bezwzględnie przestrzegać. One wytyczają zakres i kierunek działania oraz wielkość ryzyka finansowego ponoszonego przez uczestnika funduszu, z którym doradca nigdy nie spotyka się służbowo. Stałym gościem w pokoju doradcy jest natomiast makler, który podobnie jak w wypadku zarządzającego portfelem, realizuje decyzje doradcy i dokonuje transakcji papierami wartościowymi na giełdzie. Celem jest zysk, ale przy zachowaniu zasady ograniczonego ryzyka. Najważniejszą bowiem sprawą jest ochrona majątku funduszu tak, aby posiadacze jednostek uczestnictwa - czyli klienci - nie ponieśli strat.

Środowisko pracy

Ostatnia aktualizacja - 09.2009 r.

ŚRODOWISKO PRACY

Warunki materialne

Miejscem pracy doradcy inwestycyjnego jest pokój w biurze. Najczęściej jest to samodzielny gabinet, wyposażony w komputer, telefon i telefax.

Warunki społeczne

Praca doradcy inwestycyjnego ma charakter zespołowy. Doradca przed podjęciem decyzji korzysta z pomocy specjalistów analityków, z którymi współpracuje i konsultuje się w zakresie sytuacji gospodarczej w kraju i za granicą. Doradca sam sobie ustala czas pracy i sposoby realizacji postawionych przed nim zadań. Pomimo, że większość spraw załatwia za pośrednictwem urzędów komunikacyjnych to kontakty osobiste z klientami i współpracownikami ma dosyć częste.

Warunki organizacyjne

Doradca pracuje od 6. do 9. godzin dziennie, w dni powszednie na ogół od 9. do 18. Czas pracy może ulec zmianie, jedynie w przypadkach otrzymania specjalnego zlecenia. Czas pracy w dużej mierze zależy od czasu dokonywania transakcji na warszawskiej giełdzie papierów wartościowych. Obecnie operacje giełdowe rozpoczynają się o godzinie 9.00, a kończą o 16.35. Praca doradcy inwestycyjnego jest ściśle nadzorowana i monitorowana przez inspektora nadzoru z Komisji Nadzoru Finansowego. Praca w tym zawodzie wymaga czasami przemieszczania się na małych odległościach poza stałym miejscem pracy. Ze względu na to iż doradca ma wyłączność na zarządzanie indywidualnymi portfelami klientów, funduszami inwestycyjnymi i emerytalnymi jego praca wiąże się z odpowiedzialnością finansową. Spoczywa na nim również odpowiedzialność zawodowa związana z obowiązkiem

działania zgodnie z etyką zawodu, która nakazuje działanie zgodne ze słusznym interesem klienta. W tym zawodzie obowiązuje ubranie reprezentacyjne, ponieważ doradca, któremu powierza się pieniądze, musi budzić zaufanie.

Wymagania psychologiczne

Podstawowym zadaniem doradcy inwestycyjnego jest zarządzanie cudzym kapitałem. Doradca inwestycyjny musi umieć ocenić sytuację gospodarczą i polityczną oraz formułować właściwe wnioski. Dlatego najważniejszymi cechami osoby wykonującej ten zawód powinny być dokładność oraz umiejętność logicznego myślenia.

Ważne są także cierpliwość i umiejętność pracy w warunkach monotonnych oraz umiejętność przeprowadzania analiz. Czasami doradca musi kilkanaście godzin spędzić na analizie tabel i wykresów, aby w końcu podjąć właściwą decyzję.

W zawodzie tym niezbędne jest zrównoważenie psychiczne, umiejętność nie ulegania emocjom oraz odporność na stres. Zmienność informacji oraz notowań na giełdzie mają niejednokrotnie wpływ na całkowitą zmianę wcześniej przygotowanej analizy finansowej. W takim przypadku trzeba wykazać się szybkim refleksem, ocenić sytuację, dokonać chłodnej kalkulacji i wybrać najlepsze rozwiązanie. Często zawód doradcy inwestycyjnego określa się mianem zawodu „podwyższonego ryzyka”. Za błędy można słono zapłacić, a to wiąże się z dużym stresem towarzyszącym codziennej pracy.

Bardzo przydatna w zawodzie doradcy jest odwaga i chęć podejmowania ryzyka. Giełda to wolny rynek akcji, i aby móc na niej zarabiać, trzeba umieć spekulować, ale zawsze zgodnie ze strategią ustaloną wcześniej z inwestorem-klientem.

Doradcę inwestycyjnego podejmującego decyzję na ryzyko inwestora powinno cechować poczucie odpowiedzialności i zasad moralnych. Absolutnie konieczne jest w tym zawodzie przestrzeganie etyki zawodowej.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Praca doradcy inwestycyjnego jest typową pracą biurową zaliczaną do prac lekkich. Nie ma więc specjalnych wymagań zdrowotnych i fizycznych. Zdaniem lekarzy, pracy tej nie powinni podejmować ludzie o słabym układzie nerwowym, z zaburzeniami układu krążenia oraz z upośledzeniem umysłowym.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Tytuł zawodowy doradcy inwestycyjnego podlega ochronie prawnej. Oznacza to, że prawo wykonywania zawodu przysługuje osobom, które są wpisane na listę doradców prowadzoną przez Komisję Nadzoru Finansowego. Aby zostać wpisanym na listę niezbędne jest:

1. posiadanie pełnej zdolności do czynności prawnych,

2.korzystanie w pełni z praw publicznych,

3.brak uznania prawomocnym orzeczeniem za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi,

4.zdanie z wynikiem pozytywnym egzaminu państwowego organizowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego.

Zdanie egzaminu uprawnia do uzyskania licencji doradcy inwestycyjnego wydawanej przez Komisję Nadzoru Finansowego. Egzamin jest trzyetapowy, płatny i ogólnie dostępny. Jest sprawdzianem wiedzy z zakresu prawa, ekonomii, matematyki, analizy finansowej i rachunkowości oraz etyki zawodowej. Na egzaminie należy wykazać się znajomością wielu zagadnień z dziedziny finansów przedsiębiorstw, wyceny spółek, rynków kapitałowych, rachunkowości i prawa. Do egzaminu mogą przystępować osoby z wykształceniem minimum średnim, jednakże wymagane jest w tym zawodzie wykształcenie o profilu ekonomicznym. Najczęściej na egzamin zgłaszają się absolwenci wyższych uczelni o specjalnościach technicznych, matematycznych i ekonomicznych oraz absolwenci średnich szkół ekonomicznych z kilkuletnim stażem pracy.

Możliwości awansu w hierarchii zawodowej

Doradca inwestycyjny ma możliwości awansu w hierarchii organizacyjnej. Jedną z form awansu jest zdobycia poprzez doświadczenie lepsza opinia zawodowa. Doświadczenie przekłada się bowiem na skuteczność doradcy. Przyjmuje się, że dobry doradca ma ponad 60% skuteczność, którą mierzy się ilością trafnych decyzji finansowych.

Doradcy wykazujący się dużą wiedzą, inteligencją i skutecznością często zostają członkami zarządów lub prezesami. Z mocy obowiązującego prawa mogą zasiadać w radach nadzorczych spółek z udziałem skarbu państwa.

Możliwości podjęcia pracy przez dorosłych

W zawodzie doradcy inwestycyjnego mogą pracować osoby dorosłe w różnym wieku, jednakże preferowane są osoby z przedziału wiekowego 31-40 lat. Duże znaczenie ma również dobra prezencja. Warunkiem koniecznym do podjęcia pracy w tym zawodzie jest zdanie egzaminu i uzyskanie licencji doradcy inwestycyjnego w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi.

Możliwości zatrudnienia

Doradca inwestycyjny jest rzadko występującym zawodem na rynku pracy, ale jednym z bardziej prestiżowych. Obecnie w Polsce jest 271 licencjonowanych doradców (stan na dzień 05.09.2008r.). Dostęp do zawodu nie jest w żaden sposób ograniczany. Poza zdaniem egzaminu nie ma innych wymogów uzyskania licencji. Pracę w zawodzie

doradcy inwestycyjnego można podjąć głównie w sektorze prywatnym. Doradcy zatrudniani są w powszechnych towarzystwach emerytalnych, funduszach powierniczych, firmach doradczo – konsultingowych, firmach ubezpieczeniowych, bankach, biurach maklerskich. Niektóre instytucje muszą zatrudniać doradców z mocy prawa. I tak np. towarzystwo funduszy inwestycyjnych musi mieć ich co najmniej dwóch. Potencjalne miejsca pracy dla doradców są skoncentrowane w dużych ośrodkach miejskich, w których skupiają się instytucje finansowe.

Dlatego też pracę w zawodzie najłatwiej można znaleźć w województwach mazowieckim, małopolskim i wielkopolskim.

Samozatrudnienie w zawodzie doradcy inwestycyjnego jest możliwe, ale nie jest powszechne ze względu na konieczność otwarcia biura maklerskiego.

Praca doradcy jest pracą dobrze płatną. Zarobki są bardzo zróżnicowane i zależne od doświadczenia oraz miejsca zatrudnienia. W najlepszych firmach czy biurach można zarobić kwoty sięgające rzędu 20-40 ty. zł brutto miesięcznie. Jeśli doradca jest jednocześnie członkiem zarządu Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych lub Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego otrzymuje kolejne kilka tysięcy zł więcej. Wynagrodzenie doradcy składa się z pensji podstawowej oraz premii. W niektórych firmach część premiowa w skali roku może sięgnąć setek tysięcy zł.

Na koniec roku 2007 w zawodzie doradca inwestycyjny – (341102), liczba osób bezrobotnych zarejestrowanych w urzędach pracy wynosiła 177 osób, zaś liczba ofert pracy w tym zawodzie zgłoszonych do urzędów pracy wynosiła 823. Wynika z tego, że na rynku pracy jest więcej wolnych miejsc pracy niż kandydatów chętnych podjąć pracę w tym zawodzie.

Poniższa tabela pokazuje jak kształtowała się sytuacja w poszczególnych województwach.

Województwo	Liczba bezrobotnychogółem	Liczba ofert pracy
Dolnośląskie	10	35
Kujawsko – pomorskie	12	30
Lubelskie	9	22
Lubuskie	2	21
Łódzkie	10	39
Małopolskie	18	32
Mazowieckie	42	65
Opolskie	6	14

Podkarpackie	4	106
Podlaskie	6	23
Pomorskie	5	201
Śląskie	32	86
Świętokrzyskie	1	19
Warmińsko - mazurskie	3	37
Wielkopolskie	11	42
Zachodniopomorskie	6	51

Zawody pokrewne

makler papierów wartościowych

analityk finansowy

biegły rewident

aktuariusz

Polecana literatura

Gazeta Giełdy „Parkiet”- dziennik

FORBES – miesięcznik gospodarczy